

тѣжѣ? Ахъ, да ли не ще поиска да ся сгоди за Невѣнкѣ нѣкой богатъ и знаменитъ момѣкъ; Не, не! За мене оставаше или да умрѣ, или съ тебе да живѣѣ! — Селскыйтъ священникъ, дѣто ны вѣнча законно, не бѣше подкупенъ, но бѣ умоленъ отъ мене, моитѣ сълзы убѣдихъ стареца да свърши тайнството на бракосъчитанието ни. Сега, ты вече знаешъ кой е твойтъ съпругъ, сега са изпълнихъ желанията ми. Съ богомъ грижи и тѣжы, — у моѣтъжъ уединенъ кѣщъ нѣма вече мѣсто за васъ, хубавата Невѣнка мя обыча, милата Невѣнка е съ мене до животъ, моя е до гробъ! Но азъ гледамъ, любезна, че ти ся примрѣжихъ очитѣ, трѣба да ся успокоишь. Нощта прѣминува и скоро ще ся появи на небето утренината зора.

Святославъ най-послѣ, цѣлунъ Невѣнкѣ по мраморното и чело; хубавицата въздхнъ и каза: ахъ! защо да не е съ назн и тейко ми, па го приетиснъ и тя въ пригрѣжкытъ си и рече: Кога ли ще ся видимъ ный пакъ съ него? Кога ще ны благослови той? Кога ще могъ азъ прѣдъ него да тя цѣлунъ, тебъ сърдечныйтъ мой другарь!

Онзи, отговорилъ Святославъ, онзи, който тя даде менѣ съ такъвъ чудесенъ начинъ, вѣрвай, той ще направи всичко за насъ, нека уповаемъ на него, нека имамы надѣждъ на него; той ще ни испрати случай да припаднемъ на нозѣтъ на тейко ти и да приемемъ неговѣтъжъ благословіа.

Като изрѣкълъ това Святославъ, станжлъ та отишелъ въ другѣтъжъ стаѣ, дѣто сѣдѣли неговытъ човѣцы съ Невѣнкынкѣтъ помайчимъ, която, като ся увѣрила че тѣ не сѣ разбойници, че дългытъ имъ ножове служили само за отбранъ отъ горскытъ звѣрове, прѣстанжла вече да ся бои, опознала ся съ тѣхъ и съ любопытство, свойственно на старытъ бабы, распытвала ги за господаря имъ, за пустынкѣтъжъ му кѣщъ и др. и др. Святославъ пошенижлъ на ухото на одного и завчасъ никой не останжлъ въ стаѣтъжъ; момцытъ му хванжли старѣтъжъ подъ мишцы и ѣжъ вели въ другѣтъжъ половинъ на кѣщѣтъжъ въ еднажъ стаичкѣ за да ся успокои. Младыйтъ съпругъ ся върнжлъ при любезнѣтъжъ Невѣнкѣ, помогнжлъ ѣ да ся съблече, послѣ ѣжъ хванжлъ за ѣжъ лѣтъжъ рѣчицѣ и ѣжъ повелъ, а сърцата имъ тупкали отъ радость. Но . . . скромната ми муза забулѣжъ лицето си съ бѣло було и нито дума по-нататѣкъ. . . . спуща ся священната завѣсъ священна и непроницаема за очитѣ на любопытныйтъ.

А вы честны новобрачны, блаженствуйте въ сърдечны